С Г Н С
Градски
архив
ф.
оп.
№

— Ние и ния. Кога ние сираци останахми. Д. 25, 65. Ние сми отъ цари
Отъ какъ се, либе, събе зехми, ние си всичко събрахми. Д. 35.
пратени — 31, 33. Ние щемъ коя да хванемъ. — 35, 29. (ни) Захванахя
да дохождатъ у назе а ние да ходиме у тѣхъ. З. 51. Ние за зла честь в
тамъ щемъ ние да се земеми Д. 75, 23
вдимаме. Ище училище. Л. Д. 1870. р. 151. Звата ние да се обидеме. М. 9.
Чупрести брака ... Д. 7, 14.
сега ние, брате, загинахме. М. 38. Нужно ние, брате. Ч. 196. Ние смо остале
отъ аскеро. Етле ния — братокъ и па сестра. Ч. 348. Ния тебе вардиме
сега седямъ годинъ. Ч. 304. — Косвенни тѣ падежи Дат. ед. като ли. и притеж. мѣст. ~~ед. число Дат.~~
~~и вин. ...~~: менѣ и скрат. ми. Най старото мънѣ и мъни за-
пазено е въ шуменъ и въ нѣкои шум. села. Дай на мънѣ (менѣ)
В. адинъ, мънѣ. Д. р. 149.
Стори мънѣ тятю да минѣ. Чк. 16. Чи та царю не чесрити! Е ми гла- (то: менѣ)
ва, е ти сабля. М. 63. Азе му думамъ, то ми не дума. Д. 79, 8. Какво ми
(добавочно не безъ значение) ти годинъ не съмъ прикарвалъ. Зк. 21. Когато
ми не стигатъ и менѣ пари. Ст. 15. И не бѣше ми възможно. Рс. 106. Що
ми сѫ въ джобъ тѣ намѣри. М. 153. Но азъ ми се тъпятъ въ умътъ. Л. Д 1876.
р. 150. Вашето имане менѣ не ми трѣбова. Р. 100. Та менѣ що ми е. Р.
Заповѣдватъ ни да стоимъ на страна. р. 10.
185. А менѣ (она) нищо не каже, но ми вика: либе ле. Д. 7. 20–21. Че имамъ
майка мащиха и майка ми ме убива. Д. 7, 31–32. Нощѣ ми лежа земъ-
те. Д. 23, 32. Да дойдешъ да ми отворишъ Д. 13, 22. На менѣ ми рече: Ела
а менѣ майка не даде Д. 34, 18.
Яно щерко Д. 169. Цвѣти ми роби нѣ земята Д. 46. 78. Я да идешъ, мамо, до-
лу у Донкини да ми искашъ (за мене). Д. 74. 1–2. Ей горица, горо ми зелена
Д. 36, 1. послѣдното ми пѫтуване и. у. с. сега на нето ми ми цуване ~~не~~
прѣзъ село то ви. Л. Д. 1869. р. 141. Всичко това менѣ ми се поревна
ти при менѣ, тънка елха. Д. 64, 15.
много — 1869. р. 138. Менѣ ми се щѣше, искаше ми се да отворя единъ
разговоръ. 1875. р. 134. Зло ще ми стори (Змѣйтъ) Д. 5. В. д. Менъ ми доми-
Носи Тодорке, какво щешъ, все ще си менѣ либе. Д. 49. 28. 29. Имъ
ля х. 1. 44. Менѣ пакъ ми до жинѣ и затова тѣле — 45. Мене си думи
за менъ какво ще дадешъ? Л. Д. 1876. р. 181.
думахми ... на менъ азъ на него. Ч. 263. Иди си либе, не щѫ те
той менѣ донесолъ стрѫвени
дисаки М. 229. що ке на менѣ дадете Д. 5, 1.
менъ ми се сторятъ хора ... Ч. 265. Дай си на менѣ (менѣ, мени) китка
тебѣ невѣста, а на мене хазно. М. 173.
та. псс. ... Ела по насамъ къмъ менѣ. — Дат. множ. намъ ни
учахвихя ни ... да изгинемъ. Р. 11. Съгрузите е драго да жи-
вувамъ мирно, защото тѣ ни носятъ дарове. Р. 39. Кого да ви пратя?
— Дай ни Владимира. Р. 138. Не ни трѣбовате! р. 43. Тежко ни и го-
Камина не ни-й за добро. Д. 44. 37.
рко ни — р. 133. Вечь ни се карашь, ~~кърда~~ додѣя. Д. 32, 20. Нимо е за да-
ване и защо да ви я не дадемъ. Ч. 249. Ди ни кажи що грѣхъ смичини
Зв. 64. Хади нѣво си насъ да дойдешъ, мъжевски двица да ни можешъ. Д. 5
2, 12, 13. а за всичко това намъ ни трѣбатъ добри училища. Л. Д.
1869 р. 182. Намъ ни не трѣба — Намъ ни трябаше само да постя-
вимъ онзи фактъ. Л. Д. 1871. р. 186. Нами ся даде сходна причина
миру отъ тѣхъ поне да улекне! Гп. 47. Трѣба и нами въ пот-
рицата винаги мъжески отъ крѣпко усърдие. Гп. 18. Срѣща се ⊕
ма, на ма (разницата отъ изговарянето на Я.)
Вин. Един. мене, мя ~~(ма, на ма)~~ Безъ мене пари не струвашъ, как-
то и азъ безъ тебе. Д. 76–77. Той си истрѣва едина волецъ а че
ме върже изъ да орѣ. Д. 63. 17–19. Изи го гледамъ, то ме не гледа
Д. 79. 6–7. Попитаха ма, несъмъ ли я видѣла. З. 19. Отъ не дойде до
мене. М. 304. И менъ е майка родила и менъ ще майка отрежи Ч.
гиз. За мене си азъ не щѫ ни дума да струвамъ. Л. Д. 1875. р. 139. Азъ
ма не е страхъ отъ тебе — р. 183. ~~...~~ Женишъ ма, мамо, годишъ
ма, ала ма, мамо, не питашъ... Мене, ~~мам~~, мамо змѣй либи
Д. 9. 1–3. Искаме първанъ въвода, а мене майка не даде. Д. 34, 17, 18
изгорвате мене. Р. 5, Нѣщо мя е страхъ. р. 26. Скотата въ видимъ за

ми се употрѣбява и ~~...~~ като
притеж. вм. вин. Си. викахъ
братъ ми, вм. брата си. Идохъ
на толкозъ правилно
~~тѣхни ... щото говорятъ~~ по
български: И я да познаемъ
сестра ми Тодора В. 323. =
(ми, в. не. Дювърнова го причи-
слява при личното мѣст. но то
е гръцкото ми, употрѣбявано
отъ българите въ Рупалани
около Мало Търново и Сѫ-
ренско. що ке на мене дадете
да ми влѣзя въ ваше село. Д. 5.
1, 4–5.) (Азе ... при Яна.
Ч. 169.) в. въ думата аскаръ

но нѣкога се употрѣбява безъ нуж-
да почти за допълнение на стихъ/
тъ и не е толкозъ ясно да ре-
каже повечь е допълнение. На
учи ... Тодорка. Ч. 270.

⊕ но по-грѣшно белкимъ и (дат.)
не вмѣсто ни, като вин. Що сака-
хте не дарува (вм. дарува ни)
Господь, тебѣ невѣста, а на ме-
не хазно. М. 173.

то ще ни намъ, лично и ни-
намъ притеж. мѣст. крака-
та ни се подвиха. Д. 32–21.
главни ни (нами) бѣли царю!
р. 42 и главни ни, оглави-
ни с насъ. Всичка тая зло-
ба той свали върху брата
ни Ивана, р. 116. Задните ни,
двицата ни. Ясенъ погледъ ра-
стръсилъ ~~...~~ хмарата на живо-
тътъ ни, р. 175. буйна ли
вода протече, че ни (намъ)
думитѣ завлѣче? (но и ду-
митѣ ни, т. нашитѣ думи
завлѣче) буенъ ли вѣтъръ
повѣя, че ни думи ти за-
вѣя. Д. 71, 18–21. Откъ сигата
ни се отдѣлятъ прошници
Л. Д. 1869, р. 85. Майчиний ни
язикъ. — р. 177.